

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

**Chủ Đề 129: Khởi Niệm Thì Có, Nếu Vô Niệm, Thì Tất Cả Đều Không,
Cho Nên Biết Vốn Dĩ Là Bình Đẳng**

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 009)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Khởi niệm tắc hữu, nhược vô ư niệm, nhất thiết giai vô, cố tri bản lai bình đẳng.】 *(Khởi niệm thì có, nếu như vô niệm, thì tất cả đều không, cho nên biết vốn dĩ là bình đẳng.)*

Tất cả các pháp là vì có niệm nên nó mới có. Không chỉ là thân thể này của chúng ta, vừa rồi tôi đã ví dụ nói với quý vị, tôi lấy một ví dụ rất dễ hiểu, sức khỏe và ý niệm của quý vị có quan hệ mật thiết, hoàn toàn là tỷ lệ thuận. Lại mở rộng ra hơn nữa, hoàn cảnh y báo của chúng ta, môi trường chúng ta cư trú, lớn thì là địa cầu, lớn hơn nữa thì ngày nay chúng ta gọi là thái không (vũ trụ), rất nhiều những hiện tượng trong thái không, ngày nay chúng ta gọi là hiện tượng thiên văn, những hiện tượng này cùng với ý niệm của chúng ta cũng có quan hệ mật thiết.

Quý vị đừng cho rằng trái đất to lớn như vậy, thái không to lớn hơn nữa, vốn dĩ chẳng can hệ gì đến ta, quý vị sai rồi. Chúng ta khởi tâm động niệm, bên trong đó đều sẽ sản sinh sự biến hóa. Ý niệm của chúng ta không quá mạnh, thì sự biến hóa của nó tương đối yếu, chúng ta không cảm giác được, nhưng nhất định là có ảnh hưởng. Một niệm sanh, một niệm diệt, thực tại mà nói phạm vi ảnh hưởng của nó thật sự là tận hư không biến pháp giới.

Nếu như không có ảnh hưởng phạm vi lớn đến như vậy, các vị hãy nghĩ xem Tây Phương Cực Lạc thế giới A Di Đà Phật, cách xa chúng ta ở đây mười vạn ức cõi Phật, chúng ta ở đây động một ý niệm, vì sao Ngài lại biết được? Chính là vì cái làn sóng ý niệm này của chúng ta, giống như làn sóng điện vậy, đã truyền đạt đến tận hư không biến pháp giới, cho nên Ngài biết. Niệm đầu sanh diệt chính là chân động (làn sóng), không sanh không diệt thì sóng ấy bất

động. Bất động là bản thể, động là hiện tượng, tượng và thể là một không phải hai.

Cũng giống như nước và sóng vậy, khi không động, chúng ta gọi nó là nước; khi nó động, chúng ta gọi nó là sóng. Xin hỏi sóng và nước là một hay là hai? Không thể nói là một, cũng không thể nói là hai. Nếu quý vị nói là hai, nó vốn dĩ chính là một, sóng chính là nước, nước chính là sóng. Nếu quý vị nói là một, nước thì bằng phẳng, sóng thì nhấp nhô lay động. Cho nên Phật nói lời thật với chúng ta, là “bất nhất, bất nhị” (chẳng phải một, chẳng phải hai), đây tuyệt đối không phải là lời nói ba phải, mập mờ, mà là nói ra chân tướng sự thật. Vì thế mọi người hãy từ trên những sự tướng này mà quan sát, mà thể hội.

Chúng ta là người học Phật, đại đa số các đồng tu trong nhà đều có một nơi thờ Phật nhỏ. Tại nơi thờ Phật này có thể không cần thiết phải thắp hương, thắp hương đương nhiên là rất tốt, không thắp hương cũng không sao, cũng có thể không cần cúng hương hoa, những thứ này đều có thể không cần cúng, nhưng mà nhất định phải cúng một ly nước.

Cúng nước là ý nghĩa gì? Phải cúng nước trong, không được cúng nước trà, cúng nước trà là sai rồi. Nước biểu trưng cho tâm thanh tịnh. Mỗi ngày cúng ly nước này, không phải là để cho Phật Bồ Tát uống, mà là để nhắc nhở chính chúng ta, tâm của chúng ta phải giống như nước vậy, thanh tịnh; phải giống như nước vậy, bình đẳng. Chính là đại biểu cho tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng. Tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng là tâm Phật, là chân tâm. Nhắc nhở chúng ta cái ý nghĩa này, cần phải thấu hiểu, là thời thời khắc khắc đang nhắc nhở chính mình.

Có rất nhiều người không biết, cúng một ly nước cứ cho rằng đây là kính Phật, dâng cho Phật, sợ Phật khát nước, bản thân thì suốt ngày từ sáng đến tối vẫn cứ hồ tu loạn tưởng (suy nghĩ lung tung), chẳng hề tương quan gì đến tâm hạnh của chính mình cả, thế thì sai rồi, đây là hoàn toàn hiểu sai rồi. Cho nên, đây là dùng phương thức này để nhắc nhở chính mình vậy.